

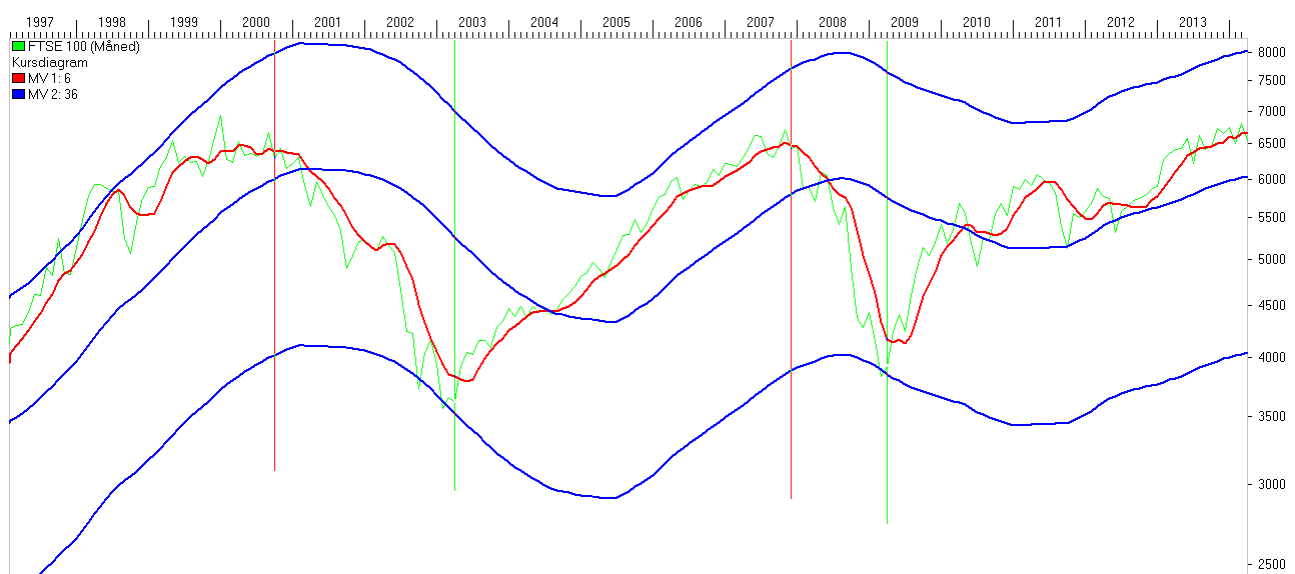
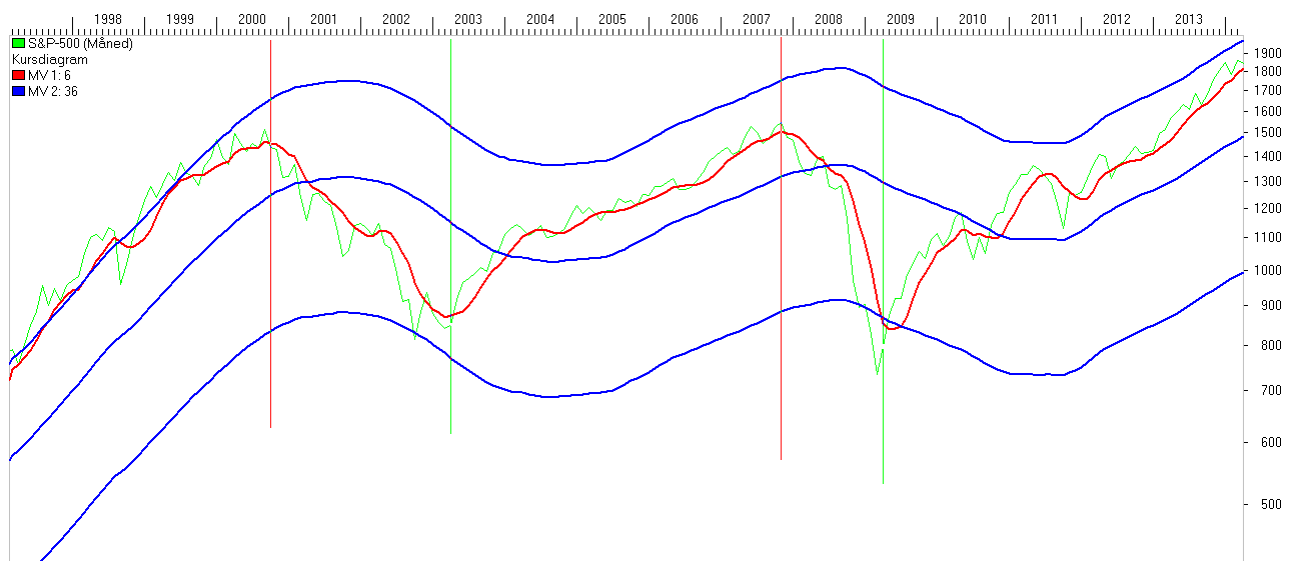
Peter Warren har fuldstændig ret i at der var 5 år og 1 md. fra laveste bund til højeste top, lige som der er 5 år og 1 md. fra den efterfølgende laveste bund og til i dag, som så skulle være øverste top. Men det ved vi jo rent faktisk ikke om holder. Hvis aktierne stiger fremadrettet, så er teorien slået i stykker.

Først er det værd at undersøge om hvorvidt det kun gælder SP500 eller om mønstret kan ses på andre ledende indeks. Herunder ses SP 500 og FTSE, og man må sige at tendensen er den samme. Dernæst er det værd at kigge længere tilbage for at se om der skulle være lignende tilfælde, men fra 1980 og til 2000 er der stort set en jævn stigning på SP 500, uden nævneværdige udsving.

Så det Peter Warren beder om er, at vi skal overveje muligheden for at historien gentager sig, denne gang.

Nedenstående er 1 md. glidende gennemsnit (grøn), 6 mdr. glidende gennemsnit (rød) og 36 mdr. glidende gennemsnit (blå).

Øverste er SP 500 og nederste er FTSE.

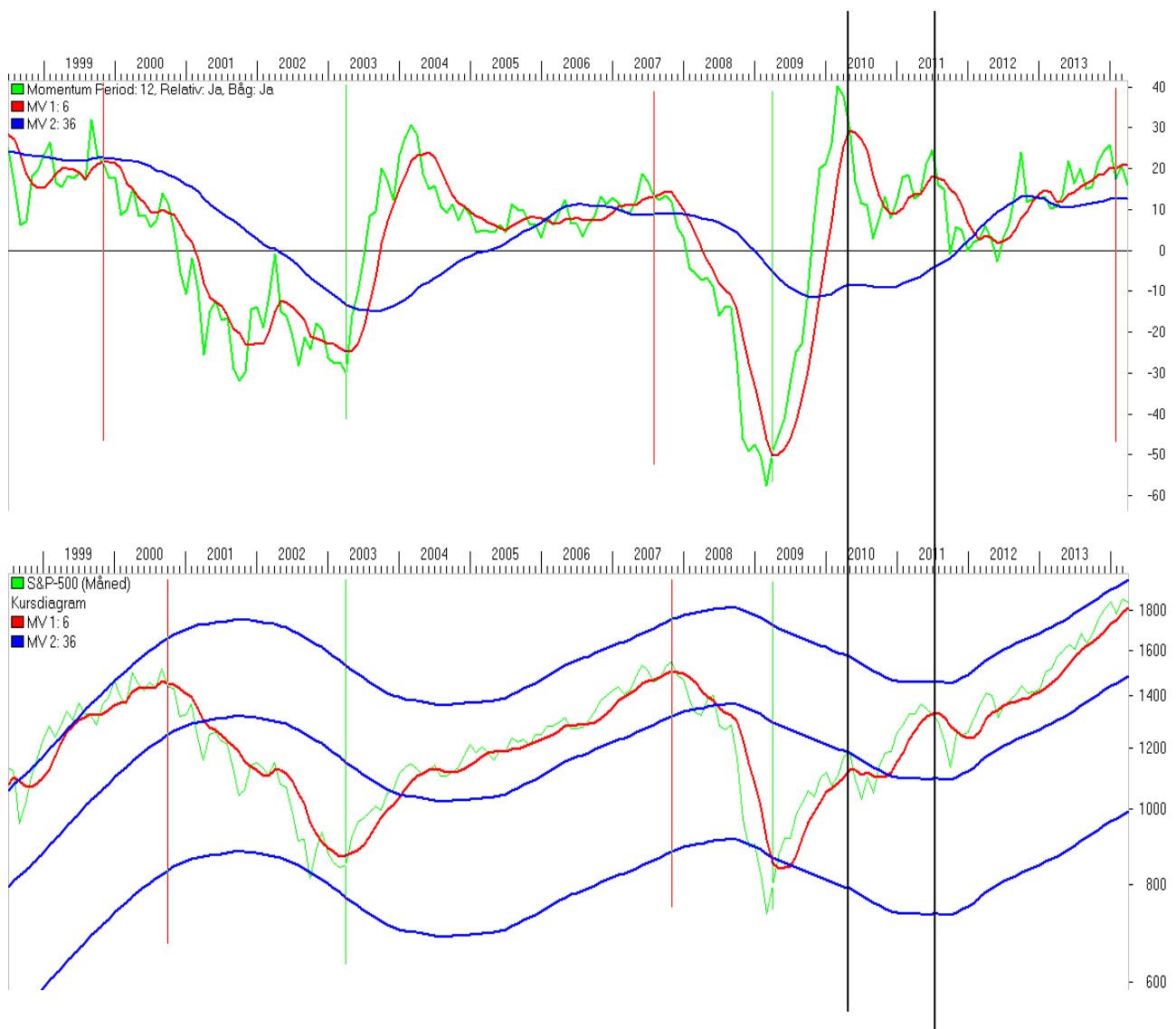

I denne forenklet model bruger jeg momentum som signalgraf til kursen. Begge grafer har sammenlignelig opsætning, og samme opsætning som de foregående.

Ved brud ned (S1 eller salgssignal) ultimo 2000, får jeg signalet om brud allerede i 1999. Ved brud ned ultimo 2007, får jeg signalet om brud, medio 2007. Altså får jeg et rigeligt signal så jeg er klar til at reagere, hvis/når kursgrafene bryder ned. Se de røde lodrette streger.

Ved brud op (K1 eller købsignal), får jeg ikke helt så langt varsel, men dog får jeg signalet ifm. eller inden bruddet op og det er den "stabilitet" som jeg leder efter. Se de grønne lodrette streger.

Det er sikkert ikke gået jeres opmærksomhed forbi, at momentum er brudt ned i januar i år, og så bør der komme et brud ned på kursgrafene, hvis teorien skal holde. Det kommer der måske også, men jeg kan ikke spå og slet ikke om fremtiden, så det må vi se med tiden. Dog kan jeg tilføje, at S1 har været der to gange, i medio -10 og medio -11, ved de sorte lodrette streger og i øvrigt også i 2004.

Personligt må jeg konstatere, at tegningen er påfaldende, men teorien er tynd, for tynd, men det er bestemt ikke ensbetydende med at jeg er uenig med Peter Warren, for det er slet ikke tilfældet. Aktierne er dyre og de er steget for meget ift. makroøkonomiens konsolideringsevne og -lyst, efter Lehmann. Emerging maket og specielt Kina kan ikke bære den globale udvikling længere og USA er ikke klar til at tage over endnu. Rusland er godt i gang med at ødelægge deres egen økonomi, og EU borgerne sidder på hænderne og nægter at bruge penge.

Teknisk foretrækker jeg klart at tage udgangspunkt i OECDs konjunkturbølger, som giver et noget mere klart billede, der i øvrigt også viser at det er ved at være tid til pause.